

Nr 63.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse från skyldighet att gälda visst skadestånd m. m.

(4:e avd.)

I propositionen nr 56 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 22 januari 1954, föreslagit riksdagen medgiva att envar av t. f. vägmästaren Sven Ludvig Eugén Lundgren och förrådsmanen Frans Henrik Alexius Nygren må, därest han inom tid som av Kungl. Maj:t bestämmes till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inbetalar 400 kronor, befrias från honom åliggande resterande ersättningsskyldighet mot kronan i anledning av en av hovrätten för Övre Norrland den 17 oktober 1951 meddelad dom.

Genom förenämnda dom, vilken står fast sedan Kungl. Maj:t avslagit ansökan av kronan om prövningstillstånd, dömdes t. f. vägmästaren Sven Ludvig Eugén Lundgren och förrådsmanen Frans Henrik Alexius Nygren att böta vardera 40 dagsböter för vissa förseelser mot gällande föreskrifter rörande explosiva varor. De förpliktades tillika att solidariskt med kronan utgiva skadestånd med 8 408 kronor 18 öre jämte 5 procent ränta därå från den 7 maj 1951 till dess betalning skedde till en vid en sprängningsolycka skadad minderårig gosse, Kjell-Erik Eriksson. Därjämte förpliktades Lundgren och Nygren att likaledes solidariskt med kronan återgälda statsverket vissa kostnader för fri rättegång samt vittnesersättning. I propositionen har (s. 2) lämnats vissa upplysningar rörande de närmare omständigheterna vid förenämnda olyckshändelse.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har sedermera i anledning av domen för kronans räkning utbetalat sammanlagt 9 528 kronor 7 öre, varav 8 879 kronor 27 öre i skadestånd jämte ränta samt 648 kronor 80 öre i rättegångskostnader och vittnesersättningar. Styrelsen har därefter anmodat Lundgren och Nygren att vardera till styrelsen inbetala hälften av förstnämnda belopp eller 4 764 kronor 3 öre, enär kronan som juridisk person ej kunde ha varit direkt vållande utan kronans medansvar grundats på att Lundgren och Nygren varit anställda som förmän hos vägförvaltningen.

I gemensam skrivelse den 23 september 1953 har *Sveriges arbetsledareförbund*, vari Lundgren är medlem, och *Svenska vägarbetareförbundet*, i vilket Nygren är medlem, hemställt, att Lundgren och Nygren måtte befrias från skyldighet att gottgöra kronan de solidariskt ådömda beloppen. Varken Nygren eller Lundgren säges inneha sådan befattning, att det

kan anses rimligt, att arbetsgivaren, kronan, av dem utkräver skadeståndsansvar i ett fall sådant som detta. Skälighetssynpunkter talar enligt organisationernas förmenande för att skadeståndsbeloppet och rättegångskostnaderna täckes av kronan ensam, enär vägförvaltningen såsom arbetsgivare bör stå de ekonomiska riskerna för den verksamhet förvaltningen bedriver. Vidare framhålles, att, om vägväsendet ej förstatligats eller om ifrågavarande vägarbeten bedrivits på entreprenad med Lundgren och Nygren som anställda av vederbörande entreprenadföretag, Lundgren och Nygren med säkerhet skulle varit ekonomiskt skyddade genom av arbetsgivaren tecknad ansvarighetsförsäkring. Slutligen erinrar förbunden om att statsverket enligt gällande bestämmelser gottgör förare av staten tillhörigt fordon de skadeståndsbelopp han kan komma att ådömas, för så vitt skadan ej vållats genom rattfylleri, uppsåtligt vållande, grov vårdslöshet eller olovligt brukande av fordonet.

Över framställningen har utlåtanden avgivits av *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen*, som tillstyrker bifall till densamma, samt *statskontoret*, som anser att kronan skall eftergiva sin fordran mot befattningshavarna endast under förutsättning att de inom viss, av Kungl. Maj:t föreskriven tid till kronan inbetalar ett belopp av förslagsvis 400 kronor vardera.

Föredraganden förklarar sig på grund av vad i ärendet upplysts i huvudsak vilja tillstyrka den gjorda framställningen. I enlighet med statskontorets förslag anses dock med hänsyn till arten av de förseelser som Lundgren och Nygren låtit komma sig till last ett belopp av 400 kronor böra gäldas av dem vardera.

Utskottet. Kungl. Maj:ts förslag har icke givit utskottet anledning till annan erinran än att utskottet funnit skäligt, att det belopp som envar av här ifrågavarande båda befattningshavare förutsatts skola inbetala till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen nedsattes till 100 kronor. I enlighet härmed hemställer utskottet,

att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag, medgiva att envar av t. f. vägmästaren Sven Ludvig Eugén Lundgren och förrådsmanen Frans Henrik Alexius Nygren må, därest han inom tid som av Kungl. Maj:t bestämmes till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inbetalar 100 kronor, befrias från honom åliggande resterande ersättningskyldighet mot kronan i anledning av den av hovrätten för Övre Norrland den 17 oktober 1951 meddelade domen.

Stockholm den 30 mars 1954.

På statsutskottets vägnar:
MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 64.